

Senge, og det kom som en Befrielse for alle, da det Dagen før Bryllupet blev bekendt, at de nu endelig var kommen og stod paa Plads.

Paa Festdagen skinnede Sommersolen ned over en flagsmykket By, og alle Folk var paa Benene, da Bryllupstoget drog til Kirke. Inger sad i en aaben Vogn ved Siden af en smuk, ældre Herre med bomuldsagtigt Fipskæg og en Rose i Knaphullet, hendes Morbroder. Hun saae nydelig ud, men maaske vidste hun det lidt for godt selv. Hendes Tanter, som havde pyntet hende, Veninderne, som havde sat Sløret og Myrtekransen paa hendes Hoved, Pigerne og Konerne i Præstegaarden, som havde fulgt hende tilvogns, alle havde de fortalt hende, at skønnere Brud var ingensinde kørt til Bøstrup Kirke.

Blandt Gæsterne var der ogsaa to af Pers Søskende, Eberhard og Signe. Iøvrigt saaes der alle Egnens kendte Folk, Justitsraad Clausens, Hofjægermesterinden, Højskoleforstanderen, flere Præster, Ombudsmænd for Menigheden, desuden enkelte Udvalgte fra Rimalt, ialt over et halvt Hundrede Personer.

Under Middagen i Præstegaarden trængte Nysgerrige ind i Haven for at høre Talerne gennem de aabentstaaende Vinduer. Bagefter blev der dækket Borde til dem ude under Træerne; alle Tilskuere skulde beværtes, og efterhaanden som Mængden strømmede til, fik Bryllupsgildet Karakteren af en Folkefest. — — —

Straks den næste Formiddag rejste de fremmede Gæster, først Eberhard og Signe, siden Morbroderen. Denne var en ret mærkelig Mand, lidt af en Eventyrer, der havde tumlet sig en Del omkring i Verden og tilsidst var havnet som handelskyndig Chef for et stort og meget anset